

ALBOĆ (58) *pt i cn*

pt (43), *cn* (15).

alboć (39), **aboć** (19); alboć *OpecŻyw* (2), *RejPs* (2), *RejJóz* (8), *RejRozm*, *RejWiz* (3), *RejZwierz*, *OrzQuin*, *LeovPrzep*, *RejPos* (2), *RejZwierc* (3), *KochFr*, *BielSen*, *PudłFr*, *GrabSet*; aboć *RejRozpr*, *HistLan*, *CzechRozm* (2), *SkarŻyw*, *MWilkHist*, *CzechEp*, *GórnRozm*, *WujNT* (5), *CiekPotr*, *RybWit*; alboć : aboć *BierEz* (4 : 2), *RejKup* (6 : 2), *RejFig* (1 : 1).

Obie samogłoski jasne.

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

1. *Spójnik określa stosunek rozłączny między składnikami zdania i zdaniami* (15) : Więcej sie ten lud kocha w błazniech/ álboć ślepy. *BielSen* 9.

Połączenia: »alboć ... alboć« (4): álboć ci nic niewiedzą obogu álboć przepomnieli/ iż iem to nieprzyfluffe/ áby tak zdrapáli miedzy łobą nędzne łerce moie *RejPs* 79v; Alboć miłofcz alboć frafunk/ czos sie iey w głowie kręci *RejJóz* C5, N6v; *WujNT* 293.

»alboć ... albo« (2): *RejJóz* M7v; rzekł: áboć Bogowie im łwoię moc vkazáli ábo czáry máią iákie. *SkarŻyw* 532.

»albo ... alboć... albo«: Albo fię gniewa iż łepcze [...] Alboć fię tych drugich włtydzy [...]. Albo podobno być muły Iż też nieboraka kuły. On zuphalecz *RejKup* h4v.

»alboć ... alboć też«: Alboć mu ociecz vmarł alboć też bracią miał *RejJóz* M7v.

»alboć ... albo też«: Aboć dyabeł przymufzon był mocą obecności Páwłowej/ áby wyznał prawdę: ábo też [...] wyznał prawdę/ áby mu ná potym więcej wierzyli *WujNT* 467.

2. *Partykuła* (43)

a. *Pytajna o odcieniu znaczeniowym wyrażającym przypuszczenie 'czyż'* (37) : Ná łwoię pychę nárzekał/ Alboćiem ia był ofzáłał. *BierEz* S3v, I, L2v, L4v, S; *OpecŻyw* 33; Miły Woycie což sie dzieie Aboć sie ten kxiądz z nas łmieie. *RejRozpr* A2v; *RejJóz* B3; *RejRozm* 398; A boć na mie przełstepny rok Skąd czo poczne zewład kłopot. *RejKup* I, 15v, m7v, v6v, x7v; Ow domá konwie zbiera vzdy mu pobráli/ Alboć mi takie goście dyabli byli dáli. *RejWiz* 73v, 16v, 41; *RejFig* Aa8, Ee3v; *LeovPrzep* G3v; *RejPos* 257v [2r.]; Częłto ktoby był łłuchał łnadź bywáło tego/ Aboć dyabeł wziąć nie chce dziádá przemierzłego. *HistLan* B4; iáko ow co gdy mu sie co nietrefnego trefi/ tedy włzytko dyabłom przyczytha/ powiedáiąc: Alboć mię tu byli dyabli ná ten čás przyniełli/ álboć to dyabli na mię przepuścili. *RejZwierc* 139v [3 r.]; *CzechRozm* 44v; *CzechEp* 59; *MWilkHist* E4; *KochFr* 16; *GórnRozm* E3v; *PudłFr* 13; *GrabowSet* Q4v Mowili tedy vczniowie miedzy łobą: Aboć mu kto ieść przyniołł? *WujNT Ioan* 4/33, 8/22; *CiekPotr* 50; *RybWit* Cv.

b. *Wyraża przypuszczenie, możliwość 'chyba', raczej, 'widocznie'* (6) : *OpecŻyw* 75; Aleć mu thu łnać załie być Aboć był zabieżał gdies pyć. *RejKup* n8, p6v; A łnadź by Anyoł mowił włzytkoby zgánili/ Alboć sie tych wykretow v dyabła vczyli. *RejZwierz* 109v; Alboć móy żak tobie mię wydał: boć to co ty mówiłz/ ná moich łexterniéch przyłzłego moięgo Kazánia iełt *OrzQuin* Aa4v; *CzechRozm* 44v.